

ร่วมกับ

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โทรศัพท์ 02 -727- 3594-6 โทรสาร 02 -727- 3595
<http://www.nidapoll.nida.ac.th> <http://www.twitter.com/nidapoll> และ <http://www.facebook.com/nidapoll>
E-mail : nida_poll@nida.ac.th / nidapoll.nida@hotmail.co.th จำนวน 3 หน้า (รวมหน้านี้)

“มุมมองของประชาชนที่มีต่อปัญหาขอทานเด็กในสังคมไทยปัจจุบัน”

เรียน บรรณาธิการบริหาร /บรรณาธิการข่าว /หัวหน้าข่าว

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 1-12 กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกับ ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เปิดเผยผลสำรวจเรื่อง “มุมมองของประชาชนที่มีต่อปัญหาขอทานเด็กในสังคมไทยปัจจุบัน” ทำการสำรวจระหว่างวันที่ 2 - 6 กุมภาพันธ์ 2558 จากประชาชนทั่วประเทศ กระจายทั่วทุกภูมิภาค รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,449 หน่วยตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi - Stage Sampling) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีลงพื้นที่ภาคสนาม โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95.0 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error : S.E.) ไม่เกิน 1.0

จากผลการสำรวจ เมื่อถามถึงความรู้สึกของประชาชนเมื่อพบเห็นขอทานที่เป็นเด็ก พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 65.00 มีความรู้สึกสงสาร ร้อยละ 35.66 รู้สึกอยากให้การช่วยเหลือ ร้อยละ 27.17 ระบุว่าไม่ใช่ขอทานจริงๆ ร้อยละ 19.02 รู้สึกอยากให้เงิน /สิ่งของ ร้อยละ 16.07 รู้สึกว่าเป็นภาระสังคม ร้อยละ 6.80 รู้สึกรำคาญ และร้อยละ 5.00 รู้สึกเฉยๆ

เมื่อสอบถามต่อไปว่าสิ่งที่จะทำหากขอทานเด็กมาขอเงิน พบว่า ตัวอย่าง ร้อยละ 50.53 ยังไม่แน่ใจ ไม่ระบุ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ร้อยละ 34.73 ระบุว่าให้แน่นอน เพราะรู้สึกสงสาร อยากช่วยเหลือ เข้าใจถึงความลำบาก เป็นต้น และมีเพียงร้อยละ 14.74 ระบุว่าไม่ให้แน่นอน เพราะไม่สนับสนุนขอทาน ให้ประกอบอาชีพอื่น เป็นภาระสังคม เป็นต้น

ด้านความคิดเห็นต่อแนวทางในการช่วยเหลือ เพื่อแก้ไขปัญหาขอทานเด็ก ในฐานะที่เป็นเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ร้อยละ 91.32 โดยระบุแนวทางช่วยเหลือ 5 แนวทาง คือ 1) ส่งตัวเด็กหรือประสานงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมารับตัวไป 2) ให้เงิน 3) ให้ที่พัก 4) ให้สิ่งของหรืออาหาร 5) แนะนำอาชีพหรือช่องทางเพิ่มรายได้ ในขณะที่ตัวอย่างส่วนหนึ่งหรือร้อยละ 8.68 ไม่มีแนวทางช่วยเหลือ

เมื่อถามถึง ความเร่งด่วนในการแก้ไข “ปัญหาขอทานเด็ก” พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่หรือร้อยละ 81.82 มองว่า “ปัญหาขอทานเด็ก” ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ขณะที่ ร้อยละ 2.97 ระบุว่า ไม่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยหน่วยงาน สถาบัน หรือบุคคลที่ต้องเข้ามาดูแลหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าว เกินกว่าครึ่งหรือร้อยละ 51.19 ระบุ กระทรวง (พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (จังหวัด) สถานสงเคราะห์ และบ้านพักเด็ก) ร้อยละ 13.39 ระบุตำรวจ ร้อยละ 10.38 ระบุมูลนิธิ องค์กรภาคเอกชน องค์กรสาธารณประโยชน์ ร้อยละ 6.91 ระบุว่า ครอบครัว ร้อยละ 6.15 ระบุว่า รัฐบาล ร้อยละ 4.14 ระบุว่า อบจ. /อบต. /เทศบาล ร้อยละ 4.06 ระบุว่า ผู้นำชุมชน /กำนัน /ผู้ใหญ่บ้าน และร้อยละ 1.21 ระบุว่า นายกรัฐมนตรี

เมื่อถามถึงการรับรู้ รับทราบว่า “การขอทาน” เป็นสิ่งผิดกฎหมาย พบว่า ประชาชนเกินกว่าครึ่งหรือร้อยละ 51.84 ประชาชนยังไม่ทราบ /ไม่แน่ใจว่า “การขอทาน” เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ในขณะที่ตัวอย่างร้อยละ 48.16 ทราบว่า “การขอทาน” เป็นสิ่งผิดกฎหมาย เมื่อสอบถามถึงสิ่งที่จะทำหากพบเห็นขอทานเด็กที่ถูกแจ้งว่าหายตัวไปหรือโดนกักขังบังคับให้มาขอทาน พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 81.28 ระบุว่าแจ้งเบาะแสกับหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

ตำรวจ กระทรวงพัฒนาสังคมฯ สถานสงเคราะห์ มูลนิธิ และประธานชุมชน เป็นต้น รองลงมา ร้อยละ 13.48 ยังไม่แน่ใจ เพราะ *ไม่ทราบข้อมูลที่แน่ชัดว่าเป็นเด็กที่หายตัวไปจริงหรือไม่* และร้อยละ 5.24 ระบุว่า จะไม่แจ้งเบาะแส

ท้ายที่สุด ประชาชนให้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหา “ขอทานเด็ก” ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปัจจุบัน 3 ประเด็นแรก ประกอบด้วย **ประเด็นที่หนึ่ง** คือ ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบทุกพื้นที่ทั่วประเทศ เช่น หน่วยงานเพื่อรับแจ้ง เมื่อพบขอทานเด็ก รับขอทานเด็กมาให้ความรู้ ส่งเสริมความสามารถให้เด็ก ส่งเสริมการมีอาชีพ เป็นต้น **ประเด็นที่สอง** คือ รัฐบาลควรเร่งแก้ไขปัญหขอทานเด็กอย่างจริงจัง และเร่งด่วน **ประเด็นที่สาม** คือ ควรเริ่มจากครอบครัวให้ดูแลบุตรหลานตนเองอย่างใกล้ชิด คอยสอดส่องดูแลระวังมิจฉายชีพลักพาตัวเด็กไปขอทาน

เมื่อพิจารณาลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 58.5 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 40.6 เป็นเพศชาย ตัวอย่างร้อยละ 4.1 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 27.2 มีอายุ 20 – 29 ปี ร้อยละ 25.8 มีอายุ 30 – 39 ปี ร้อยละ 19.5 มีอายุ 40 - 49 ปี และร้อยละ 23.4 มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ตัวอย่างร้อยละ 92.6 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 6.0 นับถือศาสนาอิสลาม และร้อยละ 1.4 นับถือศาสนาคริสต์

ตัวอย่างร้อยละ 21.7 ประกอบอาชีพข้าราชการ /ลูกจ้างของรัฐ ร้อยละ 12.1 ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ร้อยละ 20.6 ประกอบอาชีพเจ้าของธุรกิจ อาชีพอิสระ ร้อยละ 5.4 ประกอบอาชีพประมง ร้อยละ 16.2 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป /ใช้แรงงาน ร้อยละ 9.5 พ่อบ้าน แม่บ้าน เกษียณอายุ และร้อยละ 14.5 นักเรียน นักศึกษา ตัวอย่างร้อยละ 63.9 พักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล และร้อยละ 27.7 พักอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล

ตารางที่ 1 ความรู้สึกเมื่อพบเห็นขอทานเด็ก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความรู้สึก	ร้อยละ
สงสาร	65.00
อยากให้ช่วยเหลือ	35.66
ระแวงว่าไม่ใช่ขอทานจริงๆ	27.17
อยากให้ /สิ่งของ	19.02
เป็นภาระสังคม	16.07
รำคาญ	6.80
เฉย ๆ	5.00

ตารางที่ 2 สิ่งที่จะทำหากขอทานเด็กมาขอเงิน

สิ่งที่จะทำ	ร้อยละ
ยังไม่แน่ใจ /ไม่ระบุ /ขึ้นอยู่กับสถานการณ์	50.53
ให้แน่นอน เพราะ รู้สึกสงสาร อยากช่วยเหลือ เข้าใจถึงความลำบาก เป็นต้น	34.73
ไม่ให้แน่นอน เพราะ ไม่สนับสนุนขอทาน ให้ประกอบอาชีพอื่น เป็นภาระสังคม	14.74
รวมทั้งสิ้น	100.0

ตารางที่ 3 แนวทางในการช่วยเหลือขอทานเด็ก ในฐานะที่เป็นเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

แนวทางการช่วยเหลือ	ร้อยละ
มีแนวทางการช่วยเหลือ โดยระบุว่า	91.32
1) ส่งตัวเด็กหรือประสานงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมารับตัวไป	52.14
2) ให้เงิน	30.90
3) ให้ที่พัก	3.28
4) ให้สิ่งของ /อาหาร	34.05
5) แนะนำอาชีพ /ช่องทางเพิ่มรายได้	19.79
ไม่มีแนวทางช่วยเหลือ	8.68
รวมทั้งสิ้น	100.00

ตารางที่ 4 ความเร่งด่วนในการแก้ไข“ปัญหาขอทานเด็ก”

ความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา	ร้อยละ
ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน	81.82
ไม่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน	2.97
ไม่ระบุ /ไม่แน่ใจ	15.21
รวมทั้งสิ้น	100.00

ตารางที่ 5 หน่วยงาน สถาบัน หรือบุคคลที่ต้องเข้ามาดูแลหรือแก้ไข ปัญหาขอทานเด็ก

หน่วยงาน สถาบัน หรือบุคคล	ร้อยละ
กระทรวง (พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (จังหวัด) สถานสงเคราะห์ บ้านพักเด็ก)	51.19
ตำรวจ	13.39
มูลนิธิ องค์กรภาคเอกชน องค์กรสาธารณประโยชน์	10.38
ครอบครัว	6.91
รัฐบาล	6.15
อบจ. /อบต. /เทศบาล	4.14
ผู้นำชุมชน /กำนัน /ผู้ใหญ่บ้าน	4.06
นายกรัฐมนตรีน	1.21

ตารางที่ 6 การรับรู้ รับทราบว่า “การขอทาน” เป็นสิ่งผิดกฎหมาย

การรับรู้ รับทราบว่า “การขอทาน” เป็นสิ่งผิดกฎหมาย	ร้อยละ
ไม่ทราบ /ไม่แน่ใจ	51.84
ทราบ	48.16
รวมทั้งสิ้น	100.00

ตารางที่ 7 สิ่งที่จะทำหากพบเห็นขอทานเด็กที่ถูกแจ้งว่าหายตัวไปหรือโดนกักขัง บังคับให้มาขอทาน

สิ่งที่จะทำหากพบเห็นขอทานเด็กที่ถูกแจ้งว่าหายตัวไปหรือโดนกักขัง บังคับให้มาขอทาน	ร้อยละ
แจ้งเบาะแส หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำรวจ กระทรวงพัฒนาสังคม สถานสงเคราะห์ มูลนิธิ และประธานชุมชน เป็นต้น	81.28
ยังไม่แน่ใจ เพราะ ไม่ทราบข้อมูลที่แน่ชัดว่าเป็นเด็กที่หายตัวไปจริงหรือไม่	13.48
ไม่แจ้งเบาะแส	5.24
รวมทั้งสิ้น	100.00

ตารางที่ 8 ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหา “ขอทานเด็ก” ในสังคมไทยปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ	ร้อยละ
1) ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบทุกพื้นที่ทั่วประเทศ เช่น หน่วยงานเพื่อรับแจ้งเมื่อพบขอทานเด็ก รับขอทานเด็กมาให้การศึกษ ส่งเสริมความสามารถให้เด็ก ส่งเสริมการมีอาชีพ เป็นต้น	48.28
2) รัฐบาลควรเร่งแก้ไขปัญหาขอทานเด็กอย่างจริงจัง และเร่งด่วน	11.89
3) ควรเริ่มจากครอบครัวให้ดูแลบุตรหลานตนเองอย่างใกล้ชิด คอยสอดส่องดูแลระวังมิให้ลักพาตัวเด็กไปขอทาน	9.70
4) จัดให้มีการลงทะเบียนขอทาน เพื่อให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง ลงพื้นที่สำรวจเด็กที่ขอทาน อยู่ในแต่ละพื้นที่ และพูดคุยสอบถามเด็ก เพื่อแก้ปัญหาให้ตรงจุด	8.13
5) เร่งปราบปรามแก๊งค์ลักพาตัวเด็กไปขอทานเพื่อผลประโยชน์ของตนเองอย่างจริงจัง และมีบทลงโทษที่รุนแรง	5.74

